

Korte versjes

Een Schaduw glijdt
Waar geen muren bestaan

Willy Troch

Een Schaduw glijdt
Waar geen muren bestaan

Willy Troch

De vier seizoenen

1. Winterlicht

De takken dragen het gewicht van de stilte.
Een sluier van wit trekt langs de horizon.
De wereld ademt langzaam,
alsof tijd even mag rusten.

2. Golvend Zand

De wind tekent patronen die niemand onthoudt.
Korrel na korrel verschuift het landschap.
Het verlangen van de zee
spoelt alles weer weg.

3. Fluister van de Nacht

De maan kijkt naar een slapende wereld.
Sterren waken zonder een woord.
De stilte is vol van verhalen
die alleen de nacht kent.

4. Lentevlucht

Een blad vouwt zich open naar het licht.
Vogels vinden hun weg door de lucht.
De aarde beweegt traag,
maar overal ontwaakt leven.

Wereld

1. Aarde

De grond draagt verhalen die wij niet horen.
Een stille kracht, altijd aanwezig,
onder onze haastige stappen.

2. Hemel

Lucht, oneindig en rusteloos,
vervult zich met wolken en licht.
Een landschap zonder grenzen.

3. Zee

Het water beweegt zonder doel,
maar vindt altijd een weg.
Zijn hart klopt diep, buiten ons bereik.

4. Bergen

Oude reuzen rusten in stilte,
hun rimpels tekenen de tijd.
Zij zien ons, maar zwijgen.

5. Mensen

Ze bouwen, breken, zoeken opnieuw.
Hun handen maken en vergeten.
Toch blijft de aarde hen dragen.

Gezondheid

1. Adem

De lucht stroomt binnen,
een fluistering van leven.
Elke ademhaling een stille bevestiging.

2. Hart

Een ritme dat nooit pauzeert,
het tikt zacht,
de drager van ons bestaan.

3. Lichaam

Een tempel van kwetsbaarheid,
sterk en breekbaar tegelijk,
altijd zoekend naar balans.

4. Rust

De stilte herstelt wat wij vergeten.
In de leegte groeit kracht,
onzichtbaar maar voelbaar.

5. Zorg

Een aanraking, een woord,
een gebaar dat herinnert
dat heling altijd samenkomt.